

AZ

ORSZÁGOS ERDÉSZETI-EGYESÜLET

KÖZLEMÉNYEI.

2-ik. füzet.

Augustus 1868.

M e g h i v á s

Az országos erdészeti-egyesület közgyűlésére.

Egyesületünk közgyűlése f. é. septemberhó 20, 21, 22, 23 és 24. napjain Debreczen városában és környékén tartatván meg, hazafiúi örömmel teljesítjük megbízásunkat, hogy arra tagtársainkat s velük együtt az erdészet és vadászat ügybarátait is meghívjuk.

Évenként megtartandó közgyűlésünknek célja, az illető vidék erdészeti viszonyainak megismerése, ebből folyóan pedig azon módok kipróbálása, melyek által erdészeti ügyeinek fejlesztése eszközölhető.

Cél, hogy a magyar birodalomnak szétszórva működő erdészei egyletünk útján az erdő-gazdászat felmerülhető vivmányait egymással megismertessék, hogy a közelebről érdeklő erdőgazdasági napi kérdések több oldalú alapos eszmecserék által világittassanak meg, és így gyakorlati érvényre juthasson az, mi erdőgazdaságunkra nézve előnyösnek ismerhető.

Ezeket tartva szem előtt, egyletünk az alapszabályokban kijelölt kebli ügyeken kívül, a következő erdészeti ügyek tárgyalását tűzte ki:

1) Közlemények a bihar- és szomszédmegyei erdészeti viszonyokról u. m. az erdők állapota, mivélése, az erdei-

gyomnövények terjedésének meggátlása, az erdők használata, a fafogyasztás, faárak, munkabérek és az erdők jövedelme felől.

2) Közlemények a bihar- és szomszédmegyei erdők mellékhasználatairól, különösen a makkoltatás, gubiesszedés és hamuzsir-főzés módjáról, terjedelméről és jövedelméről.

3) Mily állapotban vannak a községi erdők és miképen intéztetik azok irányában az állam felügyeleti joga? Menynyire haladtak az erdei szolgálmányok megváltásával s micsoda eljárást követtek azok terjedelmének kipuhatolására, s a váltságul szolgáló erdőterület nagyságának meghatározására nézve? Minő eredményeket mutatott fel az erdei rendőrség azon vidéken?

4) Mily indító okok vezették a kincstárt s a magyarországi nagyobb erdőbirtokosok egy részét arra, hogy erdeik kezelését, intézési, számviteli és pénztári tekintetben a gazdaság többi ágától függetlenné tegyék? Miben rejlik oka annak, hogy ezen, az erdőgazdaság felvirágzására föltétlenül szükséges rendszert Magyarországon oly kevésbé fogadták még el, és az erdészeti csak a mezőgazdaság függelékül tekintetik.

5) A közlekedési eszközöknek kilátásban levő nagyobb szerű szaporodása következtében minő épületi- és szerzőszámok számíthatnak keletre és kivitelre.

6) A Bihar-, Szabolcs- és szomszédmegyék homokos kopár területeinek befásítására eddig tett kísérletek az alkalmazott egyes fanemekre nézve minő eredményt szolgáltatottak, és mily fanemek volnának e célra még ajánlhatók a faiskolákban és műkertekben ez irányban netalán tett észleletek nyomán.

7) Minő tapasztalatok tétettek a tölgyasarjerdők kezelése körül Debreczen vidékén, s kivihető-e ott és mi módon az ezen erdőüzemmel kapcsolatba hozható cserkéreg-nyerés? Megismertetvén ezen hazánkra nézve érdeklél bíró

kérdéseket, tisztelettel kérjük fel tagtársainkat, hogy közgyűlésünkre mostoha viszonyok közt levő erdőgazdaságunk emelését munkálandók minél számosabban megjelenjenek, s a tárgyalásra kitűzött kérdéseket is becses és kiváló figyelmükre méltatván, azokra vonatkozó nézeteiket és tapasztalataikat közölni sziveskedjenek.

Tudatni kívánjuk még azt is, hogy Debreczen sz. k. városa egyletünk alapító tagja, a tagok elfogadására szives vendégszeretetét biztosítja, s hogy a hazai összes vasúti- és gőzhajózási társulatok azon eddig is megadott kedvezményben részesítik tagtársainkat, miszerint ők a mindenki részére megküldendő igazolási jegynek előmutatása mellett, az oda- és visszautazás alkalmával a rendes szállítási díjnak csak felét fizetik.

A jelentkezési iroda a gyűlés ideje alatt és a megelőző két napon a Debreczen városi tanácsháznál. Hogy a résztvevők száma és azok elszállásolása felől kellő tájékozással birhassunk, kérjük tagtársainkat, valamint azokat is, kik egyletünkhöz csatlakozni kívánnak, hogy szándékaikat a titkári hivattal (Pest, egyetem-tér 5. sz.) szeptemberhó 10-ig tudatni sziveskedjenek, mely határidő eltelte után a bejelentések, Török Pál városi erdőmesterhez Debreczenbe intézendők.

Örömmel üdvözöljük hazai erdészetünknek Debreczenbe érkező ügybarátait.

Pesten és Debreczenben augustushó 5-én 1868.

Gróf Keglevich Béla,

az egyesület elnöke.

Bedő Albert,

titkár.

Kis Sándor,

és

Török Pál,

a közgyűlés ügyvezetői.

Az országos erdészeti egyesület 1868. évi május 8-án tartott választmányi ülésének

j e g y z ő k ö n y v e.

Elnökölt: Lónyay Gábor; jelen voltak: Giller János, Hajós József, Piller Gedeon, Tisza Lajos választmányi tagok és Bedő Albert az egyesület titkára.

I. Az egyesület elnöke ez ülésben nem vehetvén részt a tagok egyetértő kívánatára Lónyai Gábor ur elnököl.

II. A vadászati-törvényjavaslat ügyében a múlt évi közgyűlés által kiküldött bizottmány előterjeszti az általa szerkesztett törvényjavaslatot kifejtvén, egyszersmind egy azt kísérő iratban azon főbb indokokat is, melyeket szem előtt tartott, midőn a jelen törvényjavaslatban foglalt elveket, hazai viszonyaink- és a vadászat természetszerű érdekeinek figyelembe vételével elfogadhatóknak és alkalmazandóknak ismerte.

Az alapelveiben ismert vadászati törvényjavaslat tárgyalása megkezdetvén, abban a következő módosítások tétetnek:

a) a 15. § második pontjául felvételik: A vadászjegy díjának fizetésétől mentesek az erdészeti és vadászati tisztviselők, valamint az erdőkre és vadászatra felügyelő szolgáltszemélyzet; ezen díjmentes vadászjegyek azonban csak az illető szolgálati terület határain belül érvényesek s a föld birtokosának vagy a vadászat bérlőjének kérésére szolgáltatnak ki.

b) a 17. §. ezen első pontja „A vadászjegyekből befolyó összeg kamatozólag külön kezelendő s az illető vidék számára már fölállított vagy jövőben felállítandó gazdasági-és erdészeti tanintézetek segélyezésére fordítandó,“ következőleg módosittatik: „a vadászjegyekből befolyó összeg kamatozólag külön kezelendő s helyhatóságokként közigazdászati czélokra fordítandó.“

c) ugyanezen §. 3-ik pontjául felvétetik : Ha a vadászjegy birtokosa az erdészetre- vagy a vadászatra felügyelő közegekhez tartozik, akkor jegyére az őt alkalmazónak neve is felirandó.

Ezen módosításokon kívül a bizottmány által beadott törvényjavaslat egész terjedelmében elfogadtatván, annak s a hozzá csatolt rövid indokolásnak az igazságügyi minisztériumhoz leendő felterjesztésével az elnökség bizatik meg, egyszersmind pedig az egylet közleményeiben leendő kiadás is elrendeltetik.

III. Ezen ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére Lónyai Gábor és Tisza Lajos urak kéretnek fel.

Látta :

Keglevich Béla,
elnök.

Kiadta: Bedő Albert,
titkár.

Hitelesítették:

Tisza Lajos
és

Lónyay Gábor.

A Debreczenben tartandó f. évi közgyűlés napirendje.

Septemberhó 20-án délután 6 órakor ismerkedési
összejövetel a városházi nagy teremben.

21-én délelőtt 9 órakor a közgyűlés
megnyitása, az ide tartozó ügyeknek és
a kitűzött erdőgazdasági kérdéseknek
a részletes sorrend szerint leendő tár-
gyalása; délután 2 órakor közös ebéd
a nagyerdőn, és ezután erdei szemle
ugyanott.

” 22-én reggel 6 órakor összejövetel, ez-
után erdei szemle a paczi, bányai, halápi
és cserei erdőkben;
délután 2 órakor közös ebéd a cserei
erdészlaknál s innen vissza Debreczenbe.

” 23-án délelőtt 9 órakor egyleti ülés,
értekezés a helyi erdőkezelésről és a
kitűzött erdőgazdasági kérdések tár-
gyalása;
délután 2 órakor közös ebéd a nagy
erdőn, ezután albizottmányi ülés Debre-
czenben.

” 24-én délelőtt 8 órakor zárulás, mely-
nek végeztével a tagok az országos
gazdasági tanintézetben rendezett gaz-
dasági kiállítás megnyitásán jelennek
meg.

A vadászati törvényjavaslat szerkesztésére kiküldött bizottmány jelentése.

Tisztelt Egyesület!

A vadászati törvényjavaslat szerkesztésére kiküldött bizottmány az idecsatolt törvényjavaslat szerkesztéséhez annak tudatával fogott, hogy hazánkban a vadászat rendszeres kezelését nemcsak a honpolgárok férfiaságának kifejlesztése, de államgazdászati szempontok is javasolják, mely utóbbiak szerint nem csupán nélkülözhetlenebb szükségünk egy részét fedezhetjük könnyebben, de vadászatunk gondosabb kezelésével egyszersmind földbirtokunk becsét és értékét is növeljük.

Ily ezélből fogván fel a rendszeres vadászat szükségét és hivatását, a jelen törvényjavaslatban kifejtett elveinknek oda kelle irányulni, hogy azt, amit egyfelől ujabban változott birtokviszonyaink s ezekkel összefüggőleg a honpolgárok egyéni szabadsága megkivánnak, másfelől vadászati ügyeink jövőjével és a vadászat természetszerű érdekével a lehetőségig összeegyeztessük.

Felemlitjük azért röviden amaz indokokat, melyek nekünk is élénkebb eszmecserére szolgáltak alapul s melyeket tartósabb megfontolás után fogadtunk el és mondtunk ki.

Jelen törvényjavaslat első alapelve: a vadászat a földbirtok kifolyása, vagyis annak egyedüli forrását a föld birtoka képezi.

Hazánkban a vadászat gyakorlása egész az ujabbi idöig

kiváltságos osztályok birtoka volt, míg a földbirtok öröktulajdonától régebben nagy részben elzárt számos honfiaink földbirtokosokká lévén, ezáltal a vadászat gyakorlására is jogot nyertek; minélfogva figyelmünknek és szándékunknak oly czélszerűnek ítélnélhető intézkedésre kelle irányulni, mely által az ujon nyert jog birtokosára nézve ne csak névleg álljon fenn és csupán eszményi vagyon legyen, hanem tulajdonosa számára egyszersmind némi hasznot is hajtson, hogy így az eddigi, nagyobbára természetellenes kezelés miatt pusztulásnak induló vadállományunk jobban ne gyérítettessék meg, de ellenkezőleg a gondosabb felvigyázat mellett a tulajdonosnak s általa az országnak is egyik jövedelmi forrását képezze; hogy a vadászat vagy vad-elejtés mulatsága csupán azon határig terjedjen, melyen belől a földmivelés és mezei termelésre szükséges munkaerőt nem kevesíti meg; hogy a kisebb földbirtokon természeténél fogva nem tenyésző de azon mégis megforduló vad a netalán gondatlanabban vadászok által ok-szerű tenyésztés helyett ne legyen irtásnak kitéve.

Ezek alapján és a dolog természetéből folyólag czélszerűnek tartá a bizottmány, hogy addig is, míg ezen törvényjavaslat alapelve (mely szerint akié a föld, azé a vadászat) honunkban egész terjedelemben alkalmazhatóvá lenne, tehát oly helyeken, hol a föld jogos urát még nem lehet tudni, ahol t. i. birtokviszonyaink rendezése még nem hajtott végre — a vadászat gyakorlása a ma jogilag fennálló viszonyok szerint változatlanul fenntartassék.

Az elébb felsorolt körülmények alapján vált szükségessé az is, hogy a vadászat okszerű kezelése végett azon terület, melyen az egyénileg gyakorolható 300 cat. holdban jelöltetett meg, melyet, ha rá gondolunk, hogy mekkora helyen szokott a tenyésző vad megfordulni s valamivel állandóbb lakos lenni, épen nem tarthatunk nagynak, sőt olyannak kell

ismernünk, mely a vadászat természetéből eredő elutasíthatlan szükségesség.

Ugyancsak kezdetben említett indokaink követelték azt is, hogy a kisebb birtokhoz kötött vadászati jog úgy a közérdeknek mint a tulajdonos magán érdekének is legmegfelelőben célszerű bérbeadás útján gyakoroltassék, amint ez a miénknél jóval rendezettebb birtokviszonyoknak örvendő országokban is történik, s mely elv elfogadásánál azt sem lehetett figyelem nélkül hagyni, hogy kis birtokosaink, ha a bérbeadás útján nyerendett vadászati közös jövedelmet a törvényjavaslat intézkedése szerint birtokaik arányában felosztják, vagy ha ettől eltérőleg községi célokra fordítják, bizonyára nagyobb előnyben részesülnek, mintha azt egymástól függetlenül derűre borúra gyakorolják, valamint rövid időn belátandják annak igazságát is, hogy ilyen kezelés mellett földbirtokaik értéke ha lassan is, de gyarapodik s hogy vadászati jövedelmük tartamossága is csupán ez uton biztosítható.

Hogy a vadászatnak e törvényjavaslat értelmében leendő rendezése már a legközelebbi jövőben is üdvös eredményt mutathasson fel s hogy a netaláni visszaélések is némileg gátolva legyenek kívánatosnak ismeré a bizottmány kimondani, hogy vadászjegy nélkül senkinek se legyen szabad vadászni. Ilyen az illető hatóságtól váltandó és az egész hazára nézve érvényes jegyek díja egy évre 6 ft, mely összeget mindenki könnyebben fizetendi, ha tudja, hogy e befolyó pénz hazai gazdaságunk emelésére van szánva s mint ilyen az illető vidékek gazdasági és erdészeti tanintézeteinek segélyére fordítandó s így épen azon kis birtokosok gyermekeit eszközli értelmes gazdákká nevelhetni, kik e törvény intézkedése folytán vadászati jogukat csak közvetve gyakorolják.

Szükséges volt, hogy a vadászat gyakorolhatásának idejére nézve maga a vadászat birtokosa is a szorosabb vadászidény megtartására köteleztessék, mert ezt kívánja az értéke-

sebb vadállomány szaporodhatása és a rendes vadászat érdeke; míg ellenkező esetben a kimélő és gondos tenyésztő fáradozásának eredménye tönkre tétethetnék a szomszédnak minden időben okszerűtlen vadpusztítása által.

A kihágások fenyítésére nézve javaslatba hozott bírságok némelyeknek első tekintetre tulszigorúaknak tűnhetnének fel; — de míg egyfelől csakis ez a módja a visszaélések meggátlásának, addig másfelől ki sem érzi a legszigorubb törvény terhét sem, ha annak czélszerűségét elismeri s magát rendeleteihez alkalmazza.

Továbbá a bírságok lehető jó irányu felhasználására szintén figyelemmel kívántunk lenni s azokat felerészben az illető községi népiskola javadalmazására óhajtanók fordíttatni.

A vadászati jogkérdések birói elintézését is lehető gyors menetűvé kell tenni s ezért ismeri a bizottmány czélszerűnek a sommás szóbeli eljárást és birtokon kívül való fellebbezést.

Ezek valának tisztelt egyesület a főbb elvek, melyeket munkálatunknál a bajor, porosz, francia és cseh vadászati törvények gondos tanulmányozása után hazai viszonyaink szem előtt tartásával elfogadhatók- és alkalmazandóknak ismerénk, s most, midőn az ezek nyomán készített vadászati-törvényjavaslatot további tárgyalás és illető helyre leendő juttatás végett előterjesztjük, felhozott indokaink tekintetbevételét és méltánylását kérve, egyszersmind szives köszönetünket fejezzük ki azon bizalomért is, melylyel az egyesület mult évi közgyűlése minket e munkálat elkészítése ügyében megtisztelt.

Pesten, ápril hó 29-én. 1868.

A vadászati törvényjavaslat szerkesztésére kiküldött bizottmány nevében:

Tisza Lajos,

a bizottmány elnöke.

Bedő Albert,

a bizottmány jegyzője.

Vadászati törvényjavaslat.

I. Fejezet.

A vadászat haszon-élvezetének tulajdon jogáról.

1. §.

A vadászati-jog tulajdona elválaszthatatlan azon birtok tulajdon jogától, melyen a vadászat gyakoroltatik.

2. §.

E jog a már urbéřileg rendezett s elkülönített birtokon egyéni-
leg gyakorolható :

a) Olyan vadászjáráson, mely legalább 300 catastralis holdat foglal magában s egy tagban vagy összefüggésben van. Az összefüggést utak, folyók, csatornák és patakok nem szakítják meg.

b) Bekerített helyen, tekintet nélkül a tér nagyságára, ha az 5' magas s csupán erőszak által megbontható tömör kerítéssel vagy sövénynyel van körülvéve, s valamely fáczánostól legalább 300 ölnyi távolságra fekszik.

c) Szigeteken, tavakon és folyókon, ha azok területe nem képez is vadászjárást.

3. §.

Mindazon birtokosok, kiknek birtoka egyenként egy vadászjárást nem képez a vadászat jogát együttesen gyakorolják és pedig oly módon, hogy azt közösen bérbe adva jövedelmeztetik.

A bérbeadás mindig adó-községenként árverés után eszköz-
lendő s a befolyó összeg az illető birtokosok közt a földbirtok arányá-
ban elosztandó.

Ha az egy adóközséghez tartozó kisebb birtokok összege oly nagy területet képezne, hogy egy tömegben nem volna bérbeadható, akkor az vadászjárásokra osztva kiadandó.

4. §.

Azon határookban, melyekben a birtokszabályozás és az urbéri elkülönzés még nem eszközöltetett, mindaddig, míg az, keresztül fog vitetni, a vadászati jog az eddigi törvény és gyakorlat szerint fenn tartatik.

5. §.

Azon községekben, melyekben a birtok szabályozás és urbéri rendezés már megtörtént s a volt földes ur a vadászati jogot magának a volt urbéres földeken cserében hozott bármely áldozatok árán jövőre is egyességileg örök időre kikötötte volna: ezen kikötés mint a szabad föld elvével ellenkező megszüntetik. A volt urbéres az azonban kötelesek a birtokaikat terhelő vadászati szolgálmat azon szabályok szerint megváltani, melyek a többi urbéri természetű szolgálmat megváltására a törvény által megvannak állapítva.

Ha azonban a volt földesur s a községi birtokosok közt ilyenmő szerződés az urbéri szabályozás alkalmával bizonyos meghatározott időre kötöttetett, akkor az úgy tekintetik, mint olyan bérszerződés, melynek bérdíja előre lefizettetett s a kikötött időre érvényben tartatik.

II. Fejezet.

A vadászati haszon-élvezet bérbeadásáról.

6. §.

Mindazon esetben, midőn a vadászat a fennebbiek alapján bérbe adandó, a bértartam legalább 3 és legfennebb 6 évre teendő.

A bérbeadás az illető közigazgatási tisztviselő által nyilvános árverés útján eszközözendő: határideje a szomszéd községekben és a legközelebb eső oly városban, melyben rendes heti vásárok tartatnak legalább két hónappal előbb kellőleg közhírré teendő.

7. §.

Az előbbi feltételek meg nem tartása esetében a bérbeadás semmis s az illető közigazgatási tisztviselő — bárki feljelentésére a bérbeadást a mulasztó község költségére eszközli.

8. §.

A bérbeadás ezen módoszata alól kivételnek:

a) Az egy vadászjárást nem képező kisebb területek, melyek valamely nagyobb birtokos földterületében szigeteket képeznek (inclava).

Az ily birtokon való vadászatot kölcsönös egyezség útján kibérelni az azt környező nagyobb birtok tulajdonosának mindig első helyen van kizáró joga.

b) Ha valakinek legalább 2000 holdat tevő kiváltképen erdős vadászterületébe egy kisebb birtok öszletének 300 holdnál kevesebbet tevő része legalább 500 öltre beszögellik, ez esetben a nagyobb birtokosnak jogában áll kivánni, hogy e terület a vadászati jog gyakorlására külön szakittassék s az azon való vadászat neki bérbeadassék.

E végre a bérbeadás határideje előtt két hónappal az illető nagyobb birtokos felszólítandó, ha akar-e e jogával élni, s csak ha lemondott arról, vagy a fölszólítás kézbesítése után 15 nap alatt személyesen vagy megbízottja által nem válaszolna, eszközölhető a bérbeadás, vagy az inclavált birtokot illetőleg a vadászatnak azon a téren való egyéni gyakorlata.

Ha a jogosult bérbevevő és bérbeadó a bérösszeg iránt magánuton nem tudnának megegyezni, azon esetben az illető közigazgatási tisztviselő azt a szomszédban divó árak szerint ítéletileg határozza meg.

A netaláni felebbezés a megyei törvényszékhez történik, az ügy végleges eldöntéseig azonban az illető terület tilalomban tartandó s azon egyik fél sem vadászhat.

9. §.

A haszonbérlő tartozik a haszonbért évenként előre lefizetni s azonkívül egy évi haszonbéri biztosítékot akár készpénzben, akár takarékpénztári könyvecskében, akár a napi árkelettel számítandó értékpapirokban a helyhatósági pénztárba letenni.

10. §.

A haszonbérbe vett vadászati jognak alhaszonbérbe adása tiltatik. A haszonbérlő halála esetében azonban az örökösök vagy gyámjok a vadászat gyakorlatát a községnek történt bejelentés mellett más bérlőnek kiadhatják.

11. §.

Ha valamely összesített vadászterületnek bérlője nem akadna, akkor az mindaddig tilalom alatt tartandó, míg újabb árverési kísérletek folytán a bérbeadás sikerülhet.

12. §.

A haszonbérlő az általa, vagy az engedélyével vadászók, avagy az általa felszaporított vadállomány által a vetéseken, az ültetvények-

ben, vagy más gazdasági és erdészeti tárgyokban okozott minden kárért teljes elégtétellel tartozik.

E végre azonban megkívántatik, hogy a kár mind a hatóság-
nak, mind a vadászat birtokosának vagy megbizottjának hat nap
alatt a felvehetés czéljából bejelentessék. A megtérítendő kár értéke
a kapás növényeknél, a szőlőkben és kaszálóknál rögtön, kalászos
neműeknél pedig mindig az azok letakarítását közvetlen megelőző
időben történik; zsinórmértékül szolgálván a károsított terület körül
fekvő termés állása.

13. §.

Ha a bérbeadó község többsége kívánja a lóháton való vadászat
az illető területen eltiltható, ez azonban a bérbeadásnál előre is hatá-
rozottan kikötendő.

14. §.

Azon bérlőt, ki e törvény kívánalmának eleget tesz, vadászati
jogának törvényes gyakorlatában senki sem gátolhatja.

III. Fejezet.

A vadászat gyakorlására megkívántató személyes képességről.

15. §.

A vadászat gyakorolhatására szükséges, hogy az illető vadász-
jegy birtokában legyen, melyet a megyei alispán vagy a városi pol-
gármester ad ki, s melyen a helyhatósági pénztár részéről az abba
évenként befizetendő 6 ft összegnek nyugtatva kell lenni.

A vadászjegy díjának fizetésétől mentesek az erdészeti és vadá-
szati tisztviselők, valamint az erdőkre és vadászatra felügyelő szolgál-
mányok. A díjmentes és szintén a folyó évre szóló vadászjegyek
azonban csak az illető szolgálati kerület határain belül érvényesek s a
föld birtokosának vagy a vadászat bérlőjének kérésére szolgáltatnak ki.

Folyamodás esetében vadászjegy adandó minden honpolgárnak,
aki vagy akinek egyik szülője az adófizetők közt össze van írva.

Külföldinek csak akkor, ha arra vadászatra jogosított két hon-
polgár által ajánltatik.

Vadászjegy nem adható:

- a) a 15. éven alóli ifjaknak;
- b) a 15—18. éves ifjaknak, ha atyjuk, anyjuk vagy gondnok-
juk beleegyezését fel nem mutathatják;
- c) a gondnokság alá helyezetteknek;

d) azoknak, kik gyilkosság rablás, nyilvános erőszak, veszélyes fenyegetés, betörés, bizalommal visszaélésből eredett bűn, csavargás és ismételt orvadászat miatt már büntetve voltak, büntetésük kiállása után legalább 3 évig.

16. §.

A vadászjegy birtoka csakis az előbbi szakaszokban meghatározott területeken és módozat szerint jogosít a vadászatra.

17. §.

A vadászjegyekből befolyó összeg kamatozólag külön kezelendő, s helyhatóságoként közigazgatási célokra fordítandó.

Az egész országban egyenlő vadászjegyek adatnak ki s a folyó naptári évre szólnak, a birtokos nevét, kiállítás idejét és a kiadó hivatal igazolását tartalmazva.

Ha a vadászjegy birtokosa az erdészetre vagy a vadászatra felügyelő közegekhez tartozik, akkor jegyére az őt alkalmazónak neve is felirandó.

A vadászjegyek másra semmi szin alatt át nem ruházhatók.

18. §.

Ki vadászjeggyel nem bír, az bérlő sem lehet, ha pedig valamely bérlő vadászati jogosultságától a bértartam alatt itéletileg törvényesen megfoszthatnék, ez esetben tőle a vadászjegy elveendő s a bértartam is minden kártérítés nélkül elveszti; sőt ha azon terület újabb bérbeadás útján az előbbihez hasonló árért kiadható nem volna, akkor az ebből eredhető hiányt a bérszerződésileg általa elvállalt összeg erejéig és a bértartam bátralevő tartamára tartozik kiegyenlíteni.

IV. Fejezet.

A tilalmas időszakról és tilalomról.

19. §.

Az általános tilalmi időszak puska vadászatra február 1-től augusztus 15-ig tart, az agarászatra nézve azonban febr. 15-én kezdődik.

Ezenkívül tilos a vadászat :

- A szarvas és däm vad bikákra október 1-től július 1-ig.
- Ózbakra febr. 15-től június 1-ig.
- Zergékre november 15-től augusztus 1-ig.
- Fajd-kakasra május 15-től márc. 1-ig; jércékre pedig egyáltalában nincs megengedve.

e) Foglyokra, fáczánokra, fürjekre és harisokra febr. 15-től augusztus 15-ig.

f) A nálunk költő vándor madarakra a szaporodási időszak alatt, azaz május 1-től jul. 1-ig.

Hasonlóképen nem szabad a tilalmazott időszakban a vadak fiait elfogni, vagy a madarak fészkeit elrontani, tojásaikat, fiaikat kiszedni, ide nem értve a bibicz tojását, mely a vadászat birtokosa által bármikor szedhető.

Ettől kivételt képeznek a seregekben vonuló vad és szelid galambok, a seregélyek, a varjak minden nemei és verebek, melyek valamint a vadaskertbe zárt vadak és vad disznók is az illető tulajdonos számára minden időben vadászat tárgyai lehetnek.

20. §.

Az éneklő s az erdőségekben a rovarokat pusztító madarak lövöldözése vagy elfogdosása szigoruan tiltatik.

Épen így a marmotára sem szabad vadászni vagy azt bármi módon e törvény további intézkedéseig elejteni.

21. §.

Tilos a vadászat a szabad időszakban is, ha legalább fél láb magas hó esett, míg az meg nem keményedik vagy el nem olvad.

22. §.

Kártékony állatok, milyenek a medve, farkas, róka, borz, tengeri nyul, hörcsög, görény, menyét, vad és házi macskák mindenki által saját birtokán és bármely időszakban elpusztíthatók.

E célra azonban emberre veszélyes vermek, csapdák vagy mérgezett csalétkék nem használhatók.

23. §.

A vadászatra jogosultakon kívül senkinek sem szabad a vadászati területre semminemű ebet bocsájtani; ha pedig valaki e területen a közlekedési utakat kivéve, eb kíséretében menne, azt tartozik porázra venni. Kivételt csak a pásztorok nyájörző kutyái képeznek, melyeknek nyakába azonban oly koloncز függesztendő, mely előlábaik térdein felül egy hüvelyknyire lóg alá.

24. §.

Foglyokat, fürjeket és fáczánokat bármely időszakban hálókkaal,

törökkel és hurkokkal fogni a tenyésztőket vagy ezek meghatalmazottjait kivéve nem szabad.

25. §.

A tilalmazott időszak beállta után 8 nappal a vadat árulni, megvenni vagy nyilvános helyeken étlapra jegyezni tiltatik.

26. §.

A mint a vad a szomszéd vadászjárásba átment, tovább nem üldözhető, kivévn ha vadászkutya által vétetett volna hajtásba, azonban még ez esetben is, ha elfogatnék azon vadászjárás tulajdonosát illeti, kinek területén elfogatott.

27. §.

A kártékony vadak ellen eddig gyakorlatban volt hivatalos vadászatok jövőre megszűnnek; hasonlóképpen tiltatik az utról való vadászati is, kivévn a kártékony vadak elejtését.

V. Fejezet.

A vadászati felügyeletről.

28. §.

A vadászatra s vad-állományra felügyelni és felügyeltetni az illető tulajdonos vagy bérlő van első helyen hivatva e célra felesketett szolgálati személyzete által.

29. §.

Arra, hogy a felügyelő személyzet meghitelessék, szükséges annak kimutatása, hogy az illető

a) a 20 évet betöltötte és

b) hogy tolvajság, csalás, sikkasztás és hamis tanuskodás miatt büntetve soha sem volt.

30. §.

Az ilyen felesketett tisztok vagy szolgálók, ha nem csupán a vadászatra való felügyelettel volnának is megbizva, mégis arra nézve a következő hatáskörrel bírnak.

a) jogukban áll a vadászjárásban levő utakon, mesgyéken barázdákon és ösvényeken a vadászati felügyelet érdekében közlekedni;

b) kötelességük mindenkit a ki a vadászterületen az országos, megyei vagy községi utakat kivéve, fegyverrel vagy vadászkutyaival jár, a vadászjegy és a tulajdonos által kiállított vadászengedély előmu-

tatására fölszólítani s ha az illető ezt megtagadná tőle a fegyvert vagy a vadászkuttyát elvenni s nevét és tartozkodási helyét feljegyezni.

Ily esetben azonban a történekről és a netalán okozott kárról tartozik a község házánál 48 óra alatt jelentést tenni s az elvett fegyvert oda beszolgáltatni, az ebre pedig gondot viselni.

Ha a tulajdonos a lefoglalt ebet 8 nap lefolyása alatt a tartási költség, netalán okozott károk és a váltságdíj befizetése mellett nem váltaná ki, az efelett való rendelkezés a vadászat birtokosát illeti.

c) ha a vadászati tilalom áthágója magát ismeretlenné tenni igyekeznék, s nevét eltagadni akarná, akkor a vadászat felügyelőjének jogában áll őt a község házához bekisérni, hogy ott kiléte kideríttessék s ellene a további eljárás folyamatba vétessék.

d) a vadászterületen kóborló ebeket, ha a fennebbi szabály által előírt rendeletnek nincs elég téve, rögtön lelőni, kivéven a vizslát, agarat avagy angol-falka kuttyát, mely utóbbiakat csak gazdájuk kétszeri megintése után, harmadizben lehet lelőni, ellenkező esetben az illető tulajdonosnak kártérítésre lévén igénye.

e) a tetten kapott orvadász üldözését idegen területen is lehet folytatni, miről azonban legfennebb 48 óra alatt az illető terület vadászat tulajdonosának vagy megbizottjának jelentést tenni tartozik.

31. §.

A fennemlített felesketett személyzetnek hit alatt teendő vallomásai teljes bizonyító erővel bírnak, kivéven ha vallomásaiknak ellenkezője a törvénykezési rendtartásban megállapított bizonyítékokkal kellőleg beigazoltatnék; mely esetben az ily felügyelő vadászjegy birtokában többé nem lehet s hitletételre sem bocsátható.

32. §.

A vadászati jog tulajdonosa vagy bérlője által fizetett személyzetten kívül mindazon közegeknek, melyek a közrend fenntartására hivatva vannak, kötelességük a vadászati tilalom ellen tapasztalt kihágásokat feljelenteni s az illetőket a tilalom rontásban meggátolni.

33. §.

Nagy fegyelem és szigor alkalmazandó különösen a törvény-szabta tilalmas időben vadászók ellen, ha különben vadászati jogosultságokat igazolhatnák is.

VI. Fejezet.

A büntetésekről.

34. §.

Ki valakinek birtokán a tulajdonosnak vagy vadászat bérlőnek engedélye nélkül gyalog vadász 10—50 ftig, ha lóháton 20—200 ftig terjedő birságban elmarasztalandó.

Kivéven a 26. és 30 §. e) pontjában megjelölt esetet.

35. §.

Ha az orvadászat éjjel, vagy kerített helyen és tiltott eszközökkel gyakoroltatik, vagy ha az orvadász álcázva találtatik s a tetten érőt álnév bevallásával igyekszik félrevezetni, vagy azt veszélyesen fenyegetve ellenében erőszakot használ 100—200 ftig terjedő birságban elmarasztalandó, mely ismétlés esetében 300 ftig felemelhető.

36. §.

Ha a haszonbérbe adott vadászterén a birtoktulajdonosok valamelyike a haszonbérlőt megtámadja vagy akadályozza, annyiszor a mennyiszer 5—20 ftig terjedő birságban elmarasztalandó.

37. §.

Ki anélkül vadász, hogy arra a jelen törvény értelmében egyéni jogosultsággal birna 5—50 ftig terjedhető birságban elmarasztalandó. Ismétlés esetében pedig fegyverétől is megfosztandó.

38. §.

Ki tiltott időben vadász 5-50 ftig büntethető s ismétlés esetében pénzbírságon felül vadászati jogosultságát is legalább 3 évre elveszti.

39. §.

Ki a madarak fészkeit elrombolja, tojásait vagy fiait elszedi 1—10 ftig büntethető; ismétlés esetében a mult esetben szabott bírság kétszeresze fizetendő. Ki a marmotát bármi módon elejti vagy elfogja 5—50 ftig terjedhető bírsággal fenytendő s ismétlés esetében az előbbi bírságot kétszeresze fizeti.

40. §.

Ki tiltott időben vadat hordoz, árul, elad, megvesz 2—10 ftig büntetendő és a vad a helybeli szegények javára elkobzandó. Ismétlés esetében a megjelölt bírság 25 ftig emelhető.

41. §.

Az előbbi §-ban megjelölt büntetéssel fenyítettnek a vadat rejtegető orgazdák is.

42. §.

Kinek vadászebét az illető felügyelő elfogta vagy róla bebizonyíthatja, hogy a vadásztéren volt s csak üldözése elől menekült, az a 26. §-ban megjelölt esetet kivéve váltság vagy birsággal minden nélküli kár megtérítésén kívül 1–5 ftig terjedhető birságban elmarasztalendő.

43. §.

A kiskorúak és nem önjogukért a birságra nézve szülők vagy gondnokaik felelősséggel tartoznak.

44. §.

Ha valaki egyszerre több kihágásért elmarasztaltatnék, a birság minden egyes kihágásért külön-külön megítélendő.

45. §.

Ha a vádlott fizetéképtelen elmarasztaltatása esetében fogsággal is büntethető s ilyenkor minden 5 ft vagy kisebb pénzbírságnak egy napi fogság felel meg.

46. §.

A birságok fele mindenkor a vadászat jogos haszonélvezőjét, másik fele pedig azon község, illetőleg községek iskoláit számarány szerint illeti, amelynek, vagy melyeknek határában a kihágás elkövetett.

VII. Fejezet.

A bírósági eljárásról.

47. §.

Hogy a vadászati jog megőrzésére hozott törvények gyakorlatilag hasznosoknak bizonyulhassanak, szükséges, hogy az ellenők vétők ellenében minél gyorsabban szereztethessék elégtétel: ennél fogva határozzatik:

a) minden vadászati kihágásnak illetékes bírója a megyékben a szolgabíró, sz. kir. városokban pedig a főkapitány, kik abban rövid uton minden perorvoslatok kizárásával intézkednek s ítéletük a fogság esetét kivéve, rögtön végrehajtandó, birtokon kívül azonban a

megyei vagy városi törvényszékhez 8 nap alatt fellebbezhető, melynek ítélete aztán véglegesen dönt.

Amennyiben az ily kihágások részben bünfenyítő per megindítását is vonták maguk után, annyiban a bünfenyítő eljárást maguk után vont tettekre nézve a megtorlás a per rendes folyamára utasíttatik.

48. §.

A fennebb meghatározott büntetéseknek kiszabása végett az illetékes bíróság nemcsak a vadászati jog haszonélvezője panaszára, hanem a közrend fenntartására felállított hatósági vagy községi közegeknek feljelentésére is tartozik hivatalból eljárni.

49. §.

Minden vadászati kihágásra nézve a bírósági illetékesség a kihágás elkövetésének helye szerint megállapítandó. Ha a kihágás több illetékességre terjedne ki, ezek közül a panaszló szabadon választ.

50. §.

Ha valamely kihágás többek által társaságban követtetik el, egyik a másikért egyetemlegesen felelős.

51. §.

Az okozott költségek és károk minden egyes esetben megállapítandók s ugyanattól, ki a bíróságért felelős, együtlegesen behajthatók. Viszont ha a panaszlott a vád alól felmentetik, a magán vádló ellen költségei megítélendők.

52. §.

Minden vadászati kihágás, melynek megtorlása végett a tett elkövetésének napjától 2 hó alatt panasz vagy bejelentés nem tétetik, elévül.

53. §.

Amennyiben a fennebbi §§-okban más rendelkezés nem tétetett volna, az eljárást, károk megbecslését és megtérítését, birói illetőséget, bizonyítékokat és végrehajtást illetőleg az 1840. IX. törvczikk s erre vonatkozó későbbi törvények a vadászati kihágásokra nézve is zsinórmértékül szolgálnak.

VIII. Fejezet.

A régebbi intézkedések megszüntetéséről és e törvény végrehajtásáról.

54. §.

A vadászatra vonatkozó minden előbbi törvény, rendelet vagy szokás, a mennyiben ezen törvénnyel ellenkeznek, ezennel hatályon kívül helyeztetik, kivéve, ha a jelen törvény hatályba léptét megelőző cselekvények iránt ezen törvény életbeléptetése előtt a kereset már megindított.

55. §.

Ezen törvény végrehajtásával a belügyi, közgazdasági és igazságügyi miniszteriumok bizatnak meg.

Tudósítás.

A f. é. közgyűlésre szóló igazoló-jegy valamint a tagsági oklevél is e füzethez mellékelve, mindenki számára megküldetett.

Ujabb alapítványok az egyesület számára.

1) Készpénzben alapítottak :

Gróf Schönborn Erwin ur	300	forintot
Szatmár-Németi város közönsége	100	"
A pesti takarékpénztár	100	"
Scherffel Róbert ur	100	"
A kolozsvári m. k. bányaigazgatóság	100	"
A marmaros-szigethi m. k. bányaigazgatóság	400	"

2) Urbéri kötvényben :

Stanislaw Simon ur	100	forintot
-------------------------------------	------------	-----------------

3) Alapítványi kötvényt állítottak ki :

Gombossy János ur	100	frtról.
Az egri főkapitán	100	"
Főtisztelendő Ránolder János ur	200	"
Gróf Karácsonyi Gedő ur	100	"
Igló szépeességi város közönsége	100	"
Beniczky Ödön ur	100	"
Fülep Lajos ur	100	"
Kugler Lajos ur	100	"
Eperjes sz. k. város közönsége	100	"
Maros-Vásárhely sz. k. város közönsége	100	"
Sárospatak közbirtokossága	100	"

Az egyesület a fenttisztelt alapítóknak, hazafias áldozataikért, legőszintébb köszönetét és elismerését nyilvánítja.

Pártoló adomány az „Erdészeti kézikönyv“ pályadíjára.

E célra Syllaba Ernő erdész ur az egyesülethez 5 frtot küldvén, ügybuzgó tettéért fogadja annak elismerő köszönetét.

MITTHEILUNGEN

DES UNGARISCHEN

LANDES-FORST-VEREINES.

2-tes Heft.

August 1868.

Einladung

zur General-Versammlung des Ung. Landes-Forst-Vereines.

Da die Generalversammlung unseres Vereines am 20, 21, 22, 23 und 24-ten September l. Jrs. in der Stadt Debreczin und deren Umgebung abgehalten werden wird, erfüllen wir mit patriotischen Freude den uns zugekommenen Auftrag, indem wir zur Theilnahme an derselben unsere Fachgenossen, so wie auch die Forst- und Jagdfreunde einladen.

Zweck der jährlich abzuhaltenden Generalversammlungen ist, die Bekanntmachung mit den forstlichen Verhältnissen der betreffenden Gegend, und das Auffinden solcher Mittel, durch welche die Hebung unseres Forstwesens bewirkt werden könnte.

Zweck ist ferner, dass die im ungarischen Reiche zerstreut wirkenden Forstmänner im Wege unseres Vereines die Errungenschaften der Forstwirtschaft gegenseitig bekannt machen, dass die uns zunächst berührenden Tagesfragen durch vielseitigen Ideenaustausch beleuchtet werden um alles das, was für unser Forstwesen als vortheilhaft anerkannt wird, zur practischen Gültigkeit gelangen kann.

Dieses vor Augen haltend stellte der Verein ausser der Verhandlung der in den Statuten bestimmten Vereinsangelegenheiten, auch die Dissertation über folgende Forstliche Themata:

1) Mittheilungen über die forstlichen Verhältnisse des Biharers und der Nachbar-Comitate, als: Zustand der Forste,

Culturen, Massregeln gegen die Verbreitung forstschädlicher Gewächse, Ausnutzung der Forste, Holz-Consumtion, Arbeitslöhne und Ertrag der Wälder.

2) Mittheilungen über die forstlichen Nebennutzungen der Wälder des Biharer-, und der angrenzenden Comitate, besonders Mastung, Einsammlung der Knopperrn, Art und Weise der Pottaschensiederei, ihrer Ausdenung und ihren Ertrag.

3) In welchem Zustande befinden sich die Gemeindewälder und in welcher Weise übt der Staat das Recht der Beaufsichtigung derselben?

Wie weit ist man mit der Ablösung der Waldservituten gelangt, und welches Verfahren wurde zur Ermittlung ihrer Ausdehnung und Bestimmung der als Ersatz dienenden Waldflächen angewendet? Welche Erfolge weist die Forstpolizei in jenen Gegenden auf?

4) Welche triftigen Gründe bewogen das Aerar und einen Theil der grösseren Waldbesitzer Ungarns die Verwaltung ihrer Forste aus Betriebs-, Verrechnungs- und Cassa-Rücksichten von den übrigen Zweigen der Oekonomie unabhängig zu machen? Worin ist die Ursache dessen zu suchen, dass dieses zur Hebung der Forstwirthschaft unbedingt erforderliche System in Ungarn noch so wenig Anklang gefunden, und das Forstwesen nur als Suffix der Feldwirthschaft betrachtet wird.

5) Welche Bau- und Werk-Hölzer können in Folge der in Aussicht gestellten bedeutenderen Communications-Mittel auf Absatz und Ausfuhr rechnen?

6) Welche Resultate lieferten die Versuche mit der Beforstung der sandigen, kahlen Flächen im Biharer, Szabolcszer und den benachbarten Comitaten mit Rücksicht auf die einzelnen angewendeten Holzarten. Welche andere Holzarten wären auf Grund der bei Pflanz- und Saat-Schulen,

oder Kunstgärten gemachten Beobachtungen hiezu noch anzuempfehlen?

7) Welche Erfahrungen wurden bei der Bewirthschaftung der Eichen-Niederwälder in Debreczin und der Umgebung gemacht, und ist dort und auf welche Weise die Gewinnung der Eichenlohrinde ausführbar, welche mit dieser Betriebsart in Verbindung gebracht werden kann?

Indem wir diese für unser Vaterland wichtige Themata bekannt machen, ersuchen wir unsere geehrten Fachgenossen in der Generalversammlung je zahlreicher zu erscheinen, um zur Hebung unserer in stiefmütterlichen Verhältnissen befindliche Forstwirtschaft beizutragen, und nach Würdigung der zur Dissertation aufgestellten Themata ihre diesbezüglichen Ansichten und Erfahrungen gütigst mitzutheilen.

Auch wollen wir zur Kenntniss bringen, dass die königl. Freistadt Debreczin, welche Gründungs-Mitglied unseres Vereines ist, zum Empfange der Mitglieder uns ihre gütige Gastfreundschaft zugesagt hat, und das sämtliche hierländischen Eisenbahn- und Dampfschiffahrtsgesellschaften so wie bisher, den Theilnehmern die Begünstigung gewähren, dass bei Vorzeigung der Legitimations-Karte, welche jedem der geehrten Mitglieder zugesendet werden für die Hin- und Rück-Reise nur die Hälfte der üblichen Taxe zu entrichten sein wird.

Das Anmeldungs-Bureau befindet sich während der Sitzungsdauer und zwei Tage vorher beim Magistrate der Stadt Debreczin. Damit wir uns aber über die Zahl und Bequartierung der Theilnehmer eine gehörige Uibersicht verschaffen, ersuchen wir die Mitglieder, wie auch Diejenigen, welche sich unseren Verein anschliessen wollen, dass sie ihren diesbezüglichen Wunsch, bis spätestens 10-ten September dem Secretariate (Pest, Universitätsplatz Nro 5) bekannt geben, nach Ablauf dieser Frist aber ihre Anmeldungen dem städti-

schen Forstmeister Hr. Paul Török nach Debreczin zuzenden mögen.

Mit Freuden begrüßen wir in Debreczin die Freunde des vaterländischen Forstwesens.

Pest und Debreczin am 5-ten August 1868.

Graf Béla Keglevich

Alexander Kis

Vereinspräses.

und

Albert Bedö

Paul Török

Sekretär.

Geschäfts-Leiter der Generalversammlung.

Protocoll

der am 8-ten Mai 1868 abgehaltenen Ausschuss-Sitzung des
Landes-Forst-Vereins.

Den Vorsitz führte : Gabriel v. Lónyay; anwesend waren die Ausschuss-Mitglieder, Johann Giller, Josef v. Hajós, Gedeon v. Piller, Ludvig v. Tisza und der Vereins-Sekretair Albert Bedö.

I. Da der Vereins-Präses an dieser Sitzung nicht Theil nehmen kann, übernimmt auf einstimmigen Wunsch der Ausschussmitglieder Herr Gabriel v. Lónyay den Vorsitz.

II. Die in Betreff der Ausarbeitung durch die vorjährige General-Versammlung ausgesendete Commission unterbreitet den durch dieselbe verfassten Jagdgesetz-Vorschlag, indem sie auch zugleich in einer ihn einleitenden Schrift jene Beweggründe entwickelt, welche sie vor Augen hatte, als sie die im gegenwärtigen Gesetz-Vorschlage enthaltenen Grundsätze mit Berücksichtigung der vaterländischen Verhältnisse und der naturgemässen Interessen der Jagd als annehmbar und anwendbar anerkannte.

Die Verhandlung des in seinen Grundprinzipien bekannten Gesetz-Vorschlages wird begonnen und folgende Modifikationen vorgenommen.

a) Im § 15 wurde aufgenommen : „Von der Zahlung der Jagdbillet-Taxe sind befreit die Forst- und Jagd-Beamten, wie auch das den Forst und die Jagd überwachende Dienstpersonale; diese Jagdbillete sind aber bloss innerhalb

des bezüglichen Dienstbezirkes gültig und werden auf Verlangen dem Grundbesitzer oder Jagdpächter ausgefolgt.“

Der erste Punkt des § 17, nach welchem „die durch Ausfolgung der Jagdbillete einflussenden Geldbeträge verzinslich abgedontert zu verwalten und zur Unterstützung der für die betreffende Gegend schon errichteten oder künftig zu errichtenden Forst- oder Landwirthschaftlichen Lehranstalten zu verwenden sind,“ wurde dahin abgeändert : „Die aus den Jagdbilleted einflussenden Geldbeträge sind abgedontert, verzinslich zu verwalten, und im Wege der Mnnicipal-Behörden zu wirthschaftlichen Zwecken zu verwenden.“

c) Als 3-ter Punkt in demselben § wird aufgenommen : „Wenn der Besitzer des Jagdbilletes zu den Organen des Forst- und Jagd-Aufsichtspersonales gehört, so ist in demselben auch der Name des ihn Anstellenden anzuführen.“

Ausser diesen Modifikationen wurde der durch die Commission unterbreitete Gesetz-Vorschlag in seiner ganzen Ausdehnung angenommen, und das Präsidium mit der Unterbreitung desselben sammt der beigeschlossenen kurzen Motivirung an das Justiz-Ministerium betraut, und die Herausgabe desselben in den Mittheilungen des Vereines angeordnet.

III. Mit der Authentikation dieses Sitzungs-Protokolles wurden die Herrn Gabriel v. Lónyay und Ludvig v. Tisza betraut.

Zur Authentikation

Gesehen :

Gr. Béla v. Keglevich,
Vereinspräses.

Gabriel v. Lónyay,

Ausgegeben :

Albert Bedő
Secretär.

Ludwig v. Tisza.

Program

der in Debreczin abzuhaltenden diesjährigen General-Versammlung.

Am 20-ten September 6 Uhr Nachmittag Zusammenkunft im grossen Saale des Stadthauses, und gegenseitige Bekanntmachung.

Am 21-ten 9 Uhr Vormittag Eröffnung der General-Versammlung, Verhandlung der Vereinsangelegenheiten und der aufgestellten forst-wirtschaftlichen Themata.

Nachmittag 2 Uhr gemeinschaftliches Mittagmahl im „Nagy erdő“ nach aufgehobener Tafel Besichtigung der Forste danebst.

Am 22-ten 6 Uhr Vormittag Zusammenkunft, hernach Besichtigung der Forste Pacz, Bánk, Haláp und Csere.

Um 2 Uhr Nachmittag gemeinschaftliches Mittagmahl im Csereer Forsthause und Rückkehr nach Debreczin.

Am 23-ten 9 Uhr Vormittag Vereinssitzung, Mittheilungen über die Verwaltung der dortigen Forste und Verhandlung der aufgestellten Forstthemata.

Um 2 Uhr Nachmittag gemeinschaftliches Mittagmahl in Nagy-Erdő, hernach Ausschuss-Sitzung in Debreczin.

Am 24-ten 8 Uhr Vormittag Schlussitzung, nach Schluss derselben erscheinen die Mitglieder bei der Eröffnung der im Landwirthschaftlichen Institute stattfindenden Land- und forstwirtschaftlichen Ausstellung.

B e r i c h t

der zur Ausarbeitung des Jagdgesetz-Entwurfes entsendeten Commission.

Löblicher Verein!

Die zur Ausarbeitung des Jagdgesetz-Entwurfes entsendete Commission, begann die Ausarbeitung des hier beigeschlossenen Gesetzvorschlages mit dem Bewusstsein, dass die geregelte Verwaltung der Jagd in unserem Vaterlande nicht bloss wegen Entwicklung der Männlichkeit der Staatsbürger, sondern auch vom Nationalökonomischen Standpunkte betrachtet gerathen ist, nach welchem Letzterem, wir nicht nur einen Theil unserer unentbehrlicheren Bedürfnisse leichter decken, sondern durch sorgfältigere Verwaltung der Jagd auch zugleich den Wert unseres Grundbesitzes erhöhen.

Indem wir nun das Bedürfniss und die Bestimmung der geregelten Jagd von diesem Gesichtspunkte auffassen, mussten wir unsere im gegenwärtigen Gesetzvorschlage entwickelten Prinzipien dahin lenken, dass wir dasjenige, was unsere jüngst veränderten Besitzverhältnisse, und in Folge dessen, die individuelle Freiheit der Staatsbürger erfordern, einerseits, mit der Zukunft unserer Jagdangelegenheiten und den natürlichen Interessen der Jagd andererseits, nach Möglichkeit zu vereinbaren trachten.

Wir erwähnen noch kurz jene Beweggründe, welche uns zur Basis des lebhafteren Ideentausches dienten und die

wir nach reiflicher Erwägung angenommen und ausgesprochen haben. Das Grundprinzip des gegenwärtigen Gesetzvorschlages ist: Die Jagd ist Folge des Grundbesitzes, oder ihre einzige Quelle bildet der Grundbesitz.

In unserem Vaterlande war die Ausübung der Jagd bis auf die neueste Zeit Eigenthum privilegirter Klassen, während jetzt zahlreiche früher vom Eigenthumsrechte des Grundbesitzes grössten Theils ausgeschlossene Mitbürger, Grundbesitzer geworden, und dadurch auch Recht zur Uibung der Jagd erhielten; deshalb mussten wir unsere Aufmerksamkeit und unser Streben auf solche als zweckmässig erkannte Anordnungen zu lenken trachten, durch welche das jüngst gewonnene Recht für den Besitzer nicht nur dem Namen nach bestehe und ein bloss ideales Vermögen bilde, sondern seinem Eigenthümer zugleich Nutzen trage; damit auf diese Weise der, grösstentheils wegen unnatürlicher Behandlung seiner Vernichtung entgegen sehende Wildstand nicht noch mehr gelichtet, sondern im Gegentheile bei sorgfältiger Beaufsichtigung dem Eigenthümer Quelle eines neuen Einkommens bilde; damit die Jagd oder das Vergnügen des Erlegens des Wildes, sich nur bis zu jener Grenze erstrecke, innerhalb derer sie die zum Ackerbau und Feldzucht erforderlichen Kräfte nicht schwächt; dass das, auf kleinerem Grundbesitze nicht stehende, aber doch vorkommende Wild durch die etwa unbesonnener Jagenden nicht vernichtet werde.

Auf Grund dessen und schon der Natur der Sache entfliegend, hielt die Commission für zweckmässig, dass bis dahin als das Grundprinzip dieses Gesetzvorschlages (nach welchem die Jagd dem gehört, wessen der Grund ist) in unserem Vaterlande seiner ganzen Ausdehnung nach anwendbar sein wird, daher an solchen Orten, wo man noch nicht weiss, wer Herr des betreffenden Grundes sein wird, d. h.

wo die Regelung der Besitzverhältnisse noch nicht durchgeführt ist — die Jagdausübung nach den heutigen gesetzlich noch fortbestehenden Verhältnissen unverändert aufrechterhalten werde.

Auf Grund der obenangeführten Umstände wurde daher notwendig, dass wegen rationeller Verwaltung der Jagd jene Fläche, auf welcher diese individuell geübt werden kann mit 300 Katastral-Jochen angenommen werde, welche wenn man bedenkt, welch ausgedehnte Fläche das Wild oft aufsucht, und dort nur einigermaßen Standwild zu werden pflegt, diese Fläche durchaus nicht für zu gross, sondern als solche anerkannt werden muss, die der Natur der Jagd entspringend, unabweisbares Bedürfniss derselben ist.

So erforderten es auch die im Anfange erwähnten Grundsätze, dass das an den kleineren Besitz gebundene Jagdrecht, wie dem allgemeinen Interesse, so auch dem Privat-Interesse des Eigenthümers besser entsprechend im Wege der Verpachtung ausgeübt werde, so wie es auch in, viel besser als unsere, geregelter Besitzverhältnisse sich erfreuenden Staaten der Fall ist, und wobei nicht unberücksichtigt werden darf, dass unsere Kleingrundbesitzer, wenn sie das, im Sinne dieses Gesetzes im Wege der Verpachtung gewinnende Einkommen nach Verhältniss ihres Grundbesitzes unter sich vertheilen, oder aber abweichend hievon zu Gemeindegzwecken verwenden, einen grössern Vortheil geniessen, als wenn sie derselbe, unabhängig von einander, wie man zu sagen pflegt „bei Nebel und Sonnenschein“ ausüben; so wie sie auch schon nach kurzer Zeit die Wahrheit dessen einsehen werden, dass bei solcher Verwaltung der Werth ihres Besitzes, wenn auch langsam sich doch erhöht und dass die Dauer des Jagdeinkommens nur auf diese Art gesichert werden kann.

Damit die Regelung der Jagd im Sinne dieses Gesetz-

vorchlages auch schon in nächster Zukunft nützliche Erfolge aufweise und etwaige Missbräuche verhindert würden, erkannte die Commission für zweckmässig aussprechen, das ohne Jagdschein zu jagen Niemandem gestattet sei. Solche Scheine sind bei der betreffenden Behörde zu lösen, und die Taxe für diesen innerhalb des ganzen Landes gültigen Schein beträgt für ein Jahr 6 fl.; welchen Betrag Jeder um so lieber zahlen wird, als er weiss, dass das einfliessende Geld zur Hebung der vaterländischen Ökonomie bestimmt ist, und als solches auch zur Unterstützung der Land- und Forstwirtschaftlichen Lehranstalten verwendet werden wird, wodurch aber eben die Söhne jener Kleingrundbesitzer zu fachkundigen Landwirthen erziehen hilft, die laut Anordnung dieses Gesetzes ihr Jagdrecht nur unmittelbar ausüben.

Es war notwendig, dass in Betreff der Jagdausübung auch der Besitzer selbst zur Einhaltung der engeren Jagdperiode verpflichtet werde, indem diess die Vermehrung des werthvolleren Wildstandes, und das Interesse einer geregelten Jagd erheischt; während im entgegengesetzten Falle durch die zu jeder Zeit getriebene Wildverwüstung des Nachbars auch die Erfolge des Hegenden u. sorgfältig Pflegenden vernichtet werden könnten.

Die zur Bestrafung der Frevel beantragten Bussen werden Manchen im ersten Augenblicke als zustrengge erscheinen, — während aber einerseits nur diess die einzige Art der Verhinderung der Jagdfrevel ist, fühlt anderseits Niemand die Last des strengsten Gesetzes, der die Zweckmässigkeit desselben anerkannt und sich seinen Anordnungen fügt.

Ferner wollten wir auch der Verwendung der Geldstrafen unsere Aufmerksamkeit, in der möglichst besten Richtung hin lenken, und wünschten nun die Hälfte derselben

zur Unterstützung der Volksschule der betreffenden Gemeinde zu verwenden.

Auch der möglichst schnelle Gang der gerichtlichen Erledigung in Jagdrechtsfragen musste berücksichtigt werden, und deshalb erkennt die Commission das summarisch mündliche Rechtsverfahren, und das Appelliren aussen Besitz für zweckmässig.

Diess waren also löbl. Verein! jene Haupt-Grundsätze, welche wir bei der Ausarbeitung, nach sorgfältigem Studium der baierischen, preussischen, französichen und böhmischen Jagdgesetze mit steter Berücksichtigung unserer vaterländischen Verhältnisse, als annehmbar und anwendbar erkann- ten, und jetzt, nach dem wir den, nach jenen ausgearbeiteten Gesetzworschlag zur weitem Verhandlung und Gelangen- lassen an den competenten Ort, unterbreiten, zugleich um Berücksichtigung und Würdigung unserer Gründe bittend drücken wir unsern Dank für jenes Vertrauen aus, mit welchem uns der Verein in der vorjährigen General-Versamm- lung in Betreff der Ausarbeitung dieses Elaborates beehrt hat.

Pest, am 29-ten April 1868.

Im Namen der mit der Ausarbeitung des Jagdgesetz- Vorschlages betrauten Commission.

Der Präses der Commission

Ludwig v. Tisza.

Der Schriftführer der Commission

Albert Bedö.

Jagdgesetz-Vorschlag.

I-tes Capitel.

Von dem Eigenthumsrechte der Jagdnutzniessung.

§. 1.

Das Eigenthum der Jagdberechtigung ist unzertrennlich von dem Eigenthumsrechte jenes Besitzes, auf welchem die Jagd ausgeübt wird.

§. 2.

Dieses Recht kann auf dem urbarial geregelten und commasirten Grundbesitze individuell ausgeübt werden :

a) Auf einem solchen Jagdbezirke, der wenigstens 300 Katastraljoche enthält und nur aus einem einzigen zusammenhängenden Theile besteht, diesen Zusammenhang unterbrechen nicht Wege, Flüsse, Kanäle und Bäche.

b) Auf umzäumtem Terrain, ohne Rücksicht auf Flächenausdehnung, wenn dieses mit einer fünf Fuss hohen und nur durch Gewalt zu lösenden soliden Anzäumung oder Heckenzaume umgeben ist, und von irgend einer Fasanerie wenigstens 300 Klaftern entfernt liegt.

c) Auf Inseln, Teichen, Flüssen wenn auch ihre Fläche für sich nicht einen Jagdbezirk bildet.

§. 3.

Alle jene Besitzer, deren Grundbesitz für sich einen Jagdbezirk nicht ausmacht üben das Jagdrecht solidarisch und zwar auf die Art, dass derselbe in Pacht gegeben, Rente trägt.

Die Verpachtung geschieht nach einzelnen Steuergemeinden im Wege der Licitation, und die einflussenden Gelder werden unter die betreffenden Besitzer nach dem Verhältnisse ihres Besitzes vertheilt.

Bildet die Summe der zu einer Steuergemeinde gehörigen kleinen Besitze eine so grosse Fläche, dass diese in einem Körper nicht verpachtet werden könnte, so ist dieselbe in Jagdbezirke zu theilen und diese einzeln zu verpachten.

§. 4.

In jenen Gemarkungen, in denen die Besitzregelung und die Urbarial-Ausscheidung noch nicht durchgeführt wurde, ist das Jagdrecht, so lange bis dieselbe nicht durchgeführt sein wird, nach den bestehenden Gesetzen und Gebrauche zu üben.

§. 5.

In denjenigen Gemeinden, in denen die Besitzregelung und Commassation bereits durchgeführt ist, und der gewesene Grundherr sich das Jagdrecht auf den früheren Urbarial-Gründen um den Preis, welcher immer zum Tausch gebrachten Opfer, auch für die Zukunft vertragsmässig auf ewige Zeiten ausbedungen; wird diese Bedingung als mit dem Principe des freien Grundbesitzes im Gegensatze, aufgehoben. Die gewesenen Urbarialisten sind dagegen verpflichtet, das ihren Grundbesitz belastende Jagdservitut, nach jenen Gesetzen abzulösen, welche zur Ablösung anderer Urbarial-Servitute festgestellt wurden. Wenn dagegen der gewesene Grundherr und die Gemeinde-Besitzer bei Gelegenheit der Urbarial-Regelung einen derartigen Vertrag bloss auf eine gewisse bestimmte Zeit geschlossen haben, wird dieser Vertrag als solcher betrachtet, dessen Pachtzins im Voraus gezahlt wurde und bleibt auf die vertragsmässige Zeit in Gültigkeit.

II. Capitel.

Von der Verpachtung der Jagdnutzniessung.

§. 6.

In allen jenen Fällen, in welchen auf Grund der Früheren die Jagd zu verpachten ist, ist die Pachtdauer wenigstens auf 3 und längstens auf 6 Jahre zu setzen.

Die Verpachtung hat durch den betreffenden Beamten der Staatsverwaltung zugeschehen: und ist ihr Termin in den Nachbargemeinden und in der nächsten Stadt, wo Wochenmärkte abgehalten werden, wenigstens 2 Monate früher kund zu machen.

§ 7

Im Falle der Nichteinhaltung der obigen Bedingungen ist die Verpachtung ungültig, und der betreffende Beamte der Staatsverwaltung bewirkt dieselbe — auf wessen immer Anzeige — auf Kosten der diess unterlassenden Gemeinde.

§. 8.

Von dieser Art der Verpachtung sind ausgenommen :

a) Die einen Jagdbezirk nicht bildenden kleineren Flächen, welche im Grundbesitze eines grösseren Besitzers inselartig eingeschlossen sind (Inclava). Die Jagd auf solchem Terrain im gegenseitigen Vergleichswege zu Pachten, steht primo loco dem Eigenthümer des dieses Terrain einschliessenden grössern Grundbesitzes zu.

b) Wenn in das wenigstens 200 Joch grosse, besonders waldigen Jagdterrain ein Theil eines kleinern als 300 Joch betragenden Gesamtbesitzes sich wenigstens 500 Klaftern weit einkelt, hat der grössere Grundbesitzer das Recht zu wünschen, dass dieser Theil zur Ausübung des Jagdrechtes vom kleinern Besitze getrennt und die Jagd auf demselben ihm verpachtet werde.

Zu diesem Ende ist 2 Monate vor Ablauf des Termines der Verpachtung der betreffende grössere Grundbesitzer zur Erklärung aufzufordern, ob er von seinem Rechte Gebrauch machen will, und nur wenn er demselben entsagt, oder nach Verlauf von 15 Tagen nach Einhändigung der Aufforderung persönlich oder durch seinen Bevollmächtigten nicht antwortet, ist die Verpachtung oder individuelle Ausübung der Jagd Betreff des inclavirten Terrains zu bewirken.

Wenn der berechtigte Pachtgeber und Pachtnehmer sich über die Pachtsumme in Privatwege nicht einigen könnten in diesem Falle bestimmt der betreffende Beamte der Staatsverwaltung dieselbe nach den in der Nachbarschaft üblichen Preisen urtheilmässig.

Die allfällige Appellirung geschieht an das Comitats-Gericht; bis zur endgültigen Entscheidung dieser Angelegenheit ist jedoch das betreffende Terrain zu hegen, und es darf auf ihm keiner der beiden Theile jagen.

§. 9.

Der Pächter ist verpflichtet den Pachtzins jährlich im Voraus zu entrichten, und ausserdem den einjährigen Pachtzinsbetrag als

Sicherstellung, entweder im Baaren, in Sparkassabücheln oder im Tageskurse zu berechnenden Werthpapieren in der Cassa der Ortsbehörde zu deponiren.

§. 10.

Das Uiberlassen eines gepachteten Jagdterrains in Subpacht wird nicht gestattet. Im Falle des Todes des Pächters können jedoch die Erben oder ihr Vormund die Ausübung des Jagdrechtes, nach an die Gemeinde gemachten Anzeige, einen andern Pächter verpachten.

§. 11.

Wenn sich für ein vereinigttes Jagdterrain kein Pächter findet, so ist dasselbe bis dahin in Hegung zu halten, bis nach wiederholten Licitations-Versuchen die Verpachtung desselben gelingt.

§. 12.

Der Pächter ist verpflichtet, den durch ihn selbst, oder durch den mit seiner Bewilligung Jagenden, oder aber durch den stark vermehrten Wildstand an Saaten, Culturen und anderen Forst- und Oeconomie-Objekten verursachten Schaden volle Entschädigung zu leisten.

Hiezu ist aber notwendig, dass der Schaden sowohl der Ortsbehörde, als auch dem Jagdeigenthümer oder seinem Bevollmächtigten binnen 6 Tagen, wegen Aufnahme desselben angezeigt werde.

Die Vergütung des Werthes des zu ersetzenden Schadens hat bei Hackfrüchten, Weingärten und Wiesen sogleich, bei Aehrenfrüchten hingegen unmittelbar vor deren Einsammlung zu geschehen. Auf Verlangen der Mehrheit der pachtgebenden Gemeinde, kann die Jagd zu Pferde verboten werden, nur ist diess bei der Verpachtung ausdrücklich zu bedingen.

§. 14.

Derjenige Pächter, der den Erfordernissen dieses Gesetzes entspricht, darf in der Ausübung seines Jagdrechtes nicht beeinträchtigt werden.

III-tes Capitel.

Von der zur Ausübung der Jagd erforderlichen individuellen Befähigung.

§. 15.

Zur Befähigung zur Jagdausübung wird erfordert, dass der Betreffende einen Jagdschein (Jagdbillet) besitze, welcher durch den

Vicegespan des Comitates oder Stadtbürgermeister ausgefolgt wird, und auf welchem von Seite der Municipal-Cassa, der in dieselbe jährlich zu entrichtende Betrag von 6 fl. quittirt sein muss.

Von der Entrichtung der Taxe für diesen Jagdschein sind befreit, die Forst- und Jagd-Beamten, so wie das den Forst und die Jagd überwachende Dienstpersonale. Diese taxfreien und nur auf das laufende Jahr lautenden Jagdscheine sind aber nur innerhalb des betreffenden Dienstbezirkes gültig und werden auf Verlangen dem Grundbesitzer oder Jagdpächter ausgefolgt. Auf schriftliches Ansuchen können Jagdscheine jedem Staatsbürger der selbst oder wenigstens einer dessen Eltern als steuerzahlend eingetragen erscheint.

Ausländern nur dann, wenn derselbe durch zwei Jagdberechtigte Staatsbürger empfohlen wird.

Jagdscheine dürfen nicht ausgefolgt werden :

b) Jünglingen von 15—18 Jahren, wenn sie die Erlaubniss des Vaters, der Mutter oder des Vormundes nicht vorzeigen können.

c) Unter Curatel gestellten,

d) denjenigen, die wegen Mord, Raub, öffentliche Gewaltthätigkeit, gefährliche Drohungen, Einbruch und des Verbrechens des missbrauchten Vertrauens und wiederholten Wilddieberei schon gestraft waren, nach überstandener Strafe wenigstens 3 Jahre.

§. 16.

Der Besitz des Jagdscheines berechtigt zur Jagd nur unter den in den früheren Paragraphen bestimmten Modifikationen und auf dem nach demselben bestimmten Terrain.

§. 17.

Die aus den Jagdscheinen einflussenden Gelder sind abgesondert verzinslich zu verwalten und durch die einzelnen Municipalbehörden zu gemeinnützigen Zwecken zu verwenden.

Im ganzen Lande werden gleiche Jagdscheine ausgefolgt, lauten stets nur auf das laufende Kalender-Jahr, und enthalten den Namen des Besitzers, die Zeit der Ausfertigung, und die Bestätigung des sie ausfolgenden Amtes.

Gehört der Besitzer des Jagdscheines zum Forst- oder Jagdschutzpersonale, so ist in dem Scheine auch der Name des ihn Anstellenden anzugeben.

Die Jagdscheine dürfen einem Andern unter keinem Vorwande abgetreten werden.

§. 18.

Wer keinen Jagdschein besitzt, darf kein Jagdpächter sein; wenn irgend ein Pächter während der Pachtdauer seiner Jagdberechtigung gerichtlich verlustig erklärt wird, ist ihm in diesem Falle der Jagdschein abzunehmen, und verliert die Pachtung ohne jedem Ersatz; ja, wenn das bezügliche Jagdterrain im Wege einer neuen Licitazation um einen dem frühern gleichen Pachtzins nicht verpachtet werden könnte, hat derselbe sogar den Abgang bis zur Höhe des durch ihn vertragsmässig übernommenen Betrages und zwar auf die ganze noch übrige Pachtzeit zu ersätzen.

IV-tes Capitel.

Von der Hegezeit und Jagdverbot.

§. 19.

Die allgemeine Hegezeit für die Jagd mit Schiesswaffen dauert vom 1-ten Feber bis 15-ten August; hinsichtlich der Jagd mit Windhunden fängt sie aber mit 15. Feber an.

Ausserdem ist die Jagd verboten:

- a) Auf Edel- und Dammwild vom 1-ten October bis 1-ten Jnli.
- b) Rehwild (Böcke) vom 15-ten Feber bis 1-ten Juni.
- c) Gemswild 15-ten Nowember bis 1-ten August.
- d) Auerhahn vom 15-ten Mai bis 1-ten März; Hennen (Hühner) im allgemeinen verboten.
- e) Rebhühner, Fasanen, Wachteln und Wachtelkönige vom 15-ten Feber bis 15-ten August.
- f) Auf bei uns brütende Zugvögel während der Brutzeit, das ist vom 1-ten Mai bis 1-ten Juli.

Desgleichen ist verboten, während der Hegezeit die Jungen des Wildes zu fangen oder die Nester der Vögel zu zerstören, ihre Eier und Jungen auszunehmen; ausgenommen sind die Eier der Kiebitze, welche durch den Jagdbesitzer jederzeit ausgenommen werden können.

Hievon bilden die Züge der Haus- und Wild-Tauben, Staare, aller Arten der Dohlen und Sperlinge eine Ausnahme, welche so wie das in Wildparks gezogene Wild für den betreffenden Eigethümer jederzeit Gegenstand der Jagd sein können.

§. 20.

Das Fangen und Schiessen der Singvögel und der die Insekten des Waldes vertilgenden Vögel ist verboten.

Ebenso ist die Jagd auf das Murmelthier oder welcher immer Art seiner Vertilgung bis zur weiteren Bestimmung des gegenwärtigen Gesetzes nicht gestattet.

§. 21.

Verboten ist die Jagd auch in der Jagdzeit dann, wenn zum Mindestem einhalb Fuss hoher Schnee gefallen ist, so lange derselbe nicht erhärtet oder wegschmilzt.

§. 22.

Raubthiere, wie der Bär, Wolf, Fuchs, Dachs, Kaninchen, Wiesel, Iltis, Wild- und Hauskatze, können durch Jedermann und zu jeder Zeit vertilgt werden.

Doch dürfen zu diesem Zwecke keine für Menschen gefährliche, Fanggruben, Fallen, vergiftete Kürungen angewendet werden.

§. 23.

Ausser den Jagdberechtigten dürfen durch Niemanden in ein Jagdterrain Hunde ausgelassen werden; wenn aber Jemand auf solchem Jagdterrain, ausgenommen die Communicationswege in Begleitung eines Hundes geht, so ist er verpflichtet denselben an der Kuppel zu führen; Ausnahme hievon bilden bloss die, die Heerde wachenden Schäferhunde, welchen jedoch ein Klotz in der Art am Halse zu befestigen ist, dass dieser ihnen an den Vorderfüssen bis einen Zoll über das Knie zu hängen kommt.

§. 24.

Rebhühner, Wachteln und Fasanen zu welcher immer Zeit mittelst Netzen, Dohnen und Schlingen zu fangen ist mit Ausnahme der sie Pflegenden oder deren Bevollmächtigten Niemandem gestattet.

§. 25.

Acht Tage nach Eintritt der Hegezeit Wild zu verkaufen, zu kaufen oder in öffentlichen Lokalen auf die Speisekarte zu setzen ist verboten.

§. 26.

Sobald das Wild die Nachbargrenze überschritten, darf es weiter nicht mehr verfolgt werden, ausgenommen wenn es durch Hunde

gejagt würde, wo derselbe, auch im Falle, als es durch sie abgefangen würde, dem Eigenthümer des Jagdbezirkes gehört, auf dessen Terrain dasselbe abgefangen wurde.

§. 27.

Die bisher üblichen ämtlichen Jagden auf schädliches Wild werden für die Zukunft aufgehoben, desgleichen ist auch die Jagd von Wegen verboten mit Ausnahme des Erlegens vom schädlichen Wild.

V-tes Capitel.

Von der Beaufsichtigung der Jagd.

§. 28.

Die Jagd und den Wildstand zu beaufsichtigen und beaufsichtigen zu lassen, ist der betreffende Eigenthümer oder Pächter durch das zu diesem Zwecke beedete Dienstpersonale allererst berufen.

§. 29.

Zur Beedigung des Aufsichtspersonales ist erforderlich die Nachweisung, dass der betreffende :

- a) das 20-te Lebensjahr überschritten.
- b) Wegen Diebstahl, Betrug, Veruntreuung und falsches Zeugen niemals gestraft war.

§. 30.

Die auf solche Weise beeedeten Beamten und Diener, wenn sie auch nicht bloss mit Beaufsichtigung der Jagd betraut wären, besitzen doch mit Berücksichtigung dessen folgenden Wirkungskreis :

a) Sind sie befugt die im Jagdbezirke befindlichen Wege, Rillen, Scheidewege und Fussesstege im Interesse der Beaufsichtigung der Jagd zu begehen ;

b) Sind sie verpflichtet Jeden, der im Jagdterrain, ausgenommen die Landes- und Comitats- oder Communalwege mit Schiesswaffe oder Jagdhund angetroffen wird zur Vorzeigung des Jagdscheines und der durch den Eigenthümer ausgestellten Jagdbewilligung aufzufordern, und wenn sich der Betreffende das zu thun weigern sollte, ihm die Waffe oder den Hund abzunehmen, und seinen Namen und Aufenthaltsort zu notiren.

In solchen Fällen sind Sie aber verpflichtet diese Vorfälle und

den allenfalls verübten Schaden binnen 48 Stundem im Gemeindehause anzuzeigen und die abgenommene Waffe einzuliefern, für den Hund hingegen Sorge zu tragen.

Sollte der Eigenthümer des abgefangenen Hundes nebst Zahlung der Erhaltungskosten des allenfalls zugefügten Schadens und des Lösegeldes denselben binnen 8 Tagen nicht auslösen, so kann der Jagdbesitzer über ihn nach frein Willen verfügen.

c) Bemüht sich der Uibertreter des Jagdverbotes unbekannt zu bleiben, und seinen Namen zu verheimlichen, dann hat der Jagdaufseher das Recht ihn auf das Gemeindehaus zu begleiten, damit dort sein Name ausgeforscht und gegen ihn das weitere Verfahren eingeleitet werde.

d) Die im Jagdrevire herumschweifenden Hunde sind, wenn der obigen Vorschrift nicht Genüge geleistet ist, sogleich zu erschliessen, ausgenommen der Vorstehhund, Windhund und englischen Falkenhund, die erst nach zweimaliger Ermahnung des Eigenthümers, das drittemal erschossen werden dürfen, im Gegentheile hat aber der Jagdeigenthümer Anspruch auf Schadenersatz.

e) Der auf frischer That ertappte Raubschütze darf auch auf fremdes Jagdterrain verfolgt werden, doch mus der betreffende Jagdeigenthümer oder dessen Bevollmächtigter davon binnen 48 Stunden in Kenntniss gesetzt werden.

§. 31.

Die Aussagen des oben gedachten beeideten Dienstpersonales besitzen volle Beweiskraft; ausgenommen, wenn der Gegensatz seiner Aussagen durch die in Gesetzverfahren bedingten Beweise gehörig begründet sind, wo in diesem Falle dem Betreffenden der Jagdschein sogleich abgenommen und zur Eidesleistung nicht mehr zugelassen werden darf.

§. 32.

Ausser dem, durch den Eigenthümer des Jagdrechtes gezahlten Dienstpersonale, sind alle jene Organe, welche zur Aufrechthaltung der öffentlichen Ordnung berufen, sind verpflichtet in Erfahrung gebrachte Uibertretungen des Jagdverbotes anzuzeigen, und die Betreffenden in der Nichtbeachtung des Jagdverbotes zu verhindern.

§. 33.

Grosse Disciplin und Strenge ist besonders gegen in der ge-

setzlichen Hegezeit Jagende anzuwenden, auch wenn sie ihre Jagdberechtigung nachzuweisen im Stande wären.

VI-tes Capitel.

Von den Strafen.

§. 34.

Jagt Jemand auf dem Grundbesitze eines Andern ohne Einwilligung des Eigenthümers oder Jagdpächters zu Fuss, ist er zu einer Geldbusse von 10—50 fl., — zu Pferde, von 20—200 fl. zu verurtheilen. Ausgenommen sind nur die im 26-ten und 30. §. bezeichneten Fälle.

§. 35.

Wird Wilddieberei bei Nacht oder an eingezäunten Orten, mit unerlaubten Werkzeugen begangen, oder der Wilddieb masquirt ertappt, und ist er beflissen den ihn auf der That Ertappenden durch Angabe eines falschen Namens irre zu leiten, oder gebraucht er gegen den, ihm ernstlich drohend, Gewalt, so ist er zu einer Strafe von 100—200 fl. zu verurtheilen welches im Wiederholungsfalle bis 300 fl. erhöht werden kann.

§. 36.

Wenn auf einem in Pacht gegebenen Jagdterrain irgend einer der Grundeigenthümer den Pächter angreift oder stört, so ist derselbe in jedem vorkommenden Falle mit einer Geldbusse von 5—20 fl. zu bestrafen.

§. 37.

Wer jagt ohne dass er im Sinne dieses Gesetzes dazu persönlich berechtigt wäre, ist zu einer Geldstrafe von 5—50 fl. zu verurtheilen. Im Wiederholungsfalle ist ihm auch die Schiesswaffe abzunehmen.

§. 38.

Wer in der Hegezeit jagt, kann mit 5—50 fl. gestraft werden, und verliert im Wiederholungsfalle die Jagdberechtigung, ausser der Geldbusse, auf wenigstens 3 Jahre.

§. 39.

Wer die Nester der Vögel zerstört oder ihre Eier und Jungen

ausnimmt, kann mit 1—10 fl. gestraft werden, im Wiederholungsfalle aber die frühere Geldstrafe verdoppelt werden.

Wer das Murmelthier auf welcher immer Weise erlegt oder fängt, ist zu einer Geldbusse von 5—50 fl. zu verurtheilen; im Wiederholungsfalle aber zahlt er das doppelte der im frühern Falle gezahlten Geldbusse.

§. 40.

Wer während der Hegezeit Wild trägt, verkauft, und einkauft, ist mit einer Geldstrafe von 2—10 fl. zu bestrafen, und das Wild zu Gunsten der Ortsarmen zu confisciren. Im Wiederholungsfalle kann die bezeichnete Geldbusse bis 25 fl. erhöht werden.

§. 41.

Die im früheren § genannte Strafe erhalten auch die das Wild verhelenden Wildhehler.

§. 42.

Wessen Hund der betreffende Aufseher abfängt, oder doch beweisen kann dass er ihn im Jagdreviere angetroffen, ist mit Ausnahme des im §. 26 angegebenen Falles ausser dem allfälligen Schadenersatz zu einem Lösegelde von 1—5 fl. zu verurtheilen.

§. 43.

Für die Minderjährigen und nicht Selbstberechtigten sind in Betreff der Geldbusse ihre Elter oder Curatoren verantwortlich.

§. 44.

Wenn Jemand zu gleicher Zeit wegen mehreren Uibertretungen verurtheilt werden sollte, ist die Geldbusse für jeden einzelnen Fall abgesondert zu entrichten.

§. 45.

Ist der Angeklagte zahlungsunfähig, so kann er im Falle der Verurtheilung auch zu Haft verurtheilt werden, wo dann 5 fl. oder eine geringere Geldbusse je einem Tage entsprechen.

§. 46.

Die Hälfte der Geldstrafen gehören immer dem gesetzlichen Nutzniesser der Jagd; die andere Hälfte aber derjenigen Gemeinde, eigentlich verhältnissmässig den Schulen derjenigen Gemeinden, innerhalb deren oder derer Gemarkung die Uebertretung verübt wurde.

VII-tes Capitel.

Vom Gerichtsverfahren.

§. 47.

Damit sich die zur Wahrung des Jagdrechtcs aufgestellten Gesetze als practischnützlich erweisen, ist erforderlich, dass durch die Uebertreter derselben die Genugthuung sobald als möglich geleistet werde: deshalb wird bestimmt:

a) Der competente Richter eines jeden Jagdfrevcls ist im Comitate der Stuhlrichter, bei den k. Freistädten hingegen der Stadthauptmann, welche mit Ausschluss jeden Rechtsmittels darüber verfügen, und deren Urtheil mit Ausnahme der auf Haft lautenden, sogleich zu vollziehen ist. Ausser Besitz jedoch binnen 8 Tagen an das Comitats- oder Stadtgericht appellirt werden kann, dessen Urtheil dann endgültig ist.

In wieferne solche Frevel theilweise das Anhängigmachen eines Strafprozesses nach sich ziehen, ist mit Berücksichtigung der das Strafverfahren nach sich ziehenden Handlung die Strafe auf den ordentlichen Prozessgang hinzuweisen.

§. 48.

Zur Anwendung der obenerwähnten Strafen ist das betreffende Ortsgericht nicht nur auf Klage des Nutzniessers des Jagdrechtcs, sondern auch auf Anzeige der zur Aufrechthaltung der öffentlichen Ordnung bestellten Gerichts- oder Gemeinde-Organe einzuschreiten von Amtswegen verpflichtet.

§. 49.

Mit Rücksicht auf den Jagdfrevel ist die gerichtliche Competenz nach dem Schauplatze des begangenen Frevels zu bestimmen. Wenn sich der Frevel auf mehrere Competenzen erstreckt, hat unter diesen der Kläger die frei Wahl.

§. 50.

Wenn ein Frevel durch Mehrere gemeinschaftlich verübt wurde, haftet der Eine für den Andern solidarisch.

§. 51.

Die verursachten Kosten u. Schäden sind für jeden einzelnen Fall zu bestimmen, und von denjenigen, der für die Geld busse haftet

insgesammt einzutreiben. Entgegengesetzt sind die Kosten, wenn der Geklagte von der Anklage freigesprochen wird, vom Kläger zu tragen.

§. 52.

Jeder Jagdfrevel, der zur Abstrafung zwei Monate nach Ausübung desselben nicht geklagt oder angezeigt wurde, verjährt.

§. 53.

In wieferne in den früheren §§ keine andere Anordnung getroffen wurde, dient in Betreff, des Verfahrens, Schaden-Schätzung und Ersatz. Competenz der Gerichte, Beweisführung und Exekution, der Gesetz-Artikel IX. v. J. 1840 und die auf derselbe Bezug habenden spätern Gesetze auch auf die Jagdfrevel zur Richtschnur.

VIII-tes Capitel.

Von der Aufhebung der ältern Anordnungen und Vollziehung dieses Gesetzes.

§. 54.

Jede frühere auf die Jagd Bezug habende Anordnung oder Gebrauch wird hiemit, insoferne dieselben mit diesem Gesetze in Widerspruche ständen ausser Kraft gesetzt, ausgenommen wenn noch vor dem Inslebentreten dieses Gesetzes, gegen Uibertretungen der Prozess schon eingeleitet worden wäre.

§. 55.

Mit der Durchführung dieses Gesetzes wurden die Ministerien für das Innere, Volkswirtschaft und Justiz beauftragt.

Nachricht.

Die Legitimationskarten für die d. J. General-Versammlung, so wie die Diplome werden diesem Hefte beigeschlossen jedem Vereins-Mitgliede zugesendet.